

Taas kerran arvostettavaa yhteistyötä

KONSERTIT

HAPPORADIO YHDESSÄ JOENSUUN KAUPUNGINORKESTERIN KANSSA

Johtajana Krzysztof Dobosiewicz Carelia-salissa perjantaina 21.5.2010

Krzysztof Dobosiewiczin ansiokkaasti johtamat ja soittamat yhteistyöproduktiot kaupunginorkesterin ja eri prockbändien kanssa jatkuivat tällä kertaa Haporadion kera. Itäsuomalaislähtöinen, kovan luokan radiosuosikki Haporadio antoi vahvamelodisilla biiseillään melko simppelellin, mutta myös rehellisentyykkään pohjan Dobosiewiczin osaavalle sovitustyölle.

Vuosipäivä-albumin kappaleilla lähdettiin liikkeelle. *Suru on* alkaa hienon odottavattunneimaisesti, mutta ollaan myös uskaliaan lähellä koomiseksi paisuvaa sankarillisuuttakin. Kuultavissa on vielä jonkin verran balanssiongelmia, ja esimerkiksi Aki Tykin sanoista ei selvää saa. Onneksi asia korjaantuu heti *HC-sään* soidessa.

Tuhkaa hangelle kuulosti jo kaikin puolin hyvältä. Sävellys ja sanoitus kohottautui peruspopin yläpuolelle, myös orkesterisovituksen yksityiskohdistat sai täysin vaivatta selvää kokonaisuutena siis konsertin parhaita hetkiä.

Ensimmäisen setin päätti erikoinen *Kallioniemi*, jota ei Haporadio ilmeisesti aiemmin ole julkisesti esittänyt. Homma ei mennyt täysin putkeen, ja kuuleminen aiheutti jokseenkin hämmäntäviä tunteita. Sinänsä harmi, onnistuessaan kappale olisi ollut bändin tyyllillisesti kokeilevimpiä.

Toisen setin alkuun oli valit-

tu muutama rauhallisempi sävellys, jotka sujuivat monin tavoin kelvollisesti tai ihan kiitettävästikin. Solisti Aki Tykilä sattui pientä häröilyä sanoituksissaan, mutta mitäpä siitä. Sitä paitsi on sympaattista, kun rocktähti kertoo avoimesti yleisölleen, että nyt jännittää aika paljon.

Haporadio ei ole soittotaitoiltaan mikään virtuoosiyhtye. Tähän kun lisää haastavan yhteissoiton sinfoniaorkesterin kanssa, ei musisoinnissa täydelliseen saumattomuuteen aivan päästä. Selkeimmin asi-

”Konsertin mieleenpainuvimpia hetkiä kuultiin Hirsipuun lopussa, johon Dobosiewicz oli veistänyt veikeän makaaberin orkestroinnin.”

an kuuli muutamissa tempotsokuissa, kun bändi ja orkesteri hieman eri aikakäsityksiä sattuiivat harjoittamaan. Esimerkiksi hieno *Encore*-kappale menetti harmittavasti tehoaan edellä mainitun vuoksi. Konsertin mieleenpainuvimpia hetkiä kuultiin *Hirsipuun* lopussa, johon Dobosiewicz oli veistänyt veikeän makaaberin orkestroinnin.

Haporadio ja kaupunginorkesteri päättivät yhteiskonserttinsa odotettuun *Che Guevara*-hittiin. Täysi sali yleisöä halusi kiittää esiintyjä seisaallen nosten. Ihan ansaitusti, tällaisessa yhteistyössä on jotakin aseista riisuvan arvostettavaa. JYRI OJALA

Sosiaalipornon maksimointia

ELOKUVAT

LEE DANIELS: *Precious*

Gabourey Sidibe, Mo'Nique,

tä kaukana. Psykologisen realismin tasollakin se on yhtä uskottava kuin *Salatut elämät*.

Precious on Valitut palat